

Τα τρία πιο σοβαρά λάθη που γίνονται κατά την

Για

τη

συγχώρηση των παραπτωμάτων μας απαραίτητη προϋπόθεση είναι η αλήθεια και η ειλικρινής εξαγόρευση.

Αλλά ποιοί είναι εκείνοι, πού, ενώ ξεκινούν με διάθεση εξαγορεύσεως των παραπτωμάτων τους, στο δρόμο σκοντάφτουν και δεν είναι ειλικρινείς στην όμορφη αυτήν ευκαιρία, όπου έχουν δυνατότητα απαλλαγής από τα αμαρτήματα και τα πλημμελήματα τους;

Πρώτον: Αυτοί που κρύβουν τις αμαρτίες τους, γιατί ντρέπονται να τις εξαγορεύσουν. Ο Σατανάς πάν-τα ενθαρρύνει τον άνθρωπο, όταν πρόκειται να αμαρτήσει. Όταν όμως έλθει η ώρα της μετάνοιας τον αποθαρρύνει με την ντροπή. Ντρέπομαι λέγει. Πώς να παρουσιάσω στο φώς αυτά που έκανα στο σκοτάδι; ο Ιερός Χρυσόστομος λέγει: συ να μη πεισθείς σ αυτήν την προτροπή του Σατανά. Και ο Άγιος Γρηγόριος Νύσσης προτρέπει τους χριστιανούς λέγοντας: Με

πολύ θάρρος αποκαλύψατε τα μεγάλα σας αμαρτήματα αποκαλύψτε αυτά, που είναι φωλιασμένα στο βάθος της ψυχής σας αποκαλύψτε, όπως αποκαλύπτει ο ασθενής στο γιατρό τα κρυμμένα του τραύματα. Έτσι και μόνο θα πετύχετε τη θεραπεία

Δεύτερον: Αυτοί που ομολογούν ότι αμάρτησαν, Αλλά το βάρος της αμαρτίας το ρίχνουν σε τρίτους. η διάθεση αυτή, της επιρρίψεως της αμαρτίας στους άλλους, φαίνεται καθαρά και στο πρώτο βιβλίο της Π. Διαθήκης, τη Γένεση. εκεί παρατίθεται από τον ιερό συγγραφέα, τον προφήτη Μωυσή, ένας διάλογος, που είναι ιδιαίτερα κατατοπιστικός. Λέγει ο Θεός στον Α-δάμ, που παρέβη την εντολή και έφαγε από το δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού Ποιός σου ανήγγειλε ότι είσαι γυμνός, εκτός αν έφαγες από το δένδρο, από το οποίο και μόνο σου απαγόρευσα να φάγεις; και ο Αδάμ άπαντά: ή γυνή, ην έδωκας μετ εμού, αύτη μοι έδωκεν από του ξύλου, και έφαγον. Και είπε Κύριος ο Θεός τη γυναικί τι τούτο εποίησας; και είπεν η γυνή· ο όφης ηπάτησε με και έφαγον. στο διάλογο αυτόν, παρατηρούμε ότι ο Αδάμ ρίχνει την ευθύνη για την πτώση του στη γυναίκα, Αλλά και στον ίδιο το Θεό. δε φταίω εγώ, Αλλά η γυναίκα που Εσύ μου έδωσες. Και η Εύα ρίχνει την ευθύνη στον όφη. Αυτός με ηπάτησε λέγει.

Τρίτον: Αυτοί που αμαρτάνουν και θλίβονται όχι γιατί έσφαλαν ενώπιον του Θεού, Αλλά γιατί φοβούνται ότι με την κοινολόγηση των πραγμάτων θα θιγεί η αξιοπρέπεια τους. Ίερ. Βασίλειος Ακριβόπουλος Πρωτοπρεσβύτερος

Πηγές: enorion.blogspot.gr- dakriametanoias.blogspot.ca